

ประกาศสำนักการแพทย์
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลและการ ประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภทวิชาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้นำหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ตามมติ ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มาใช้กับการ ประเมินเพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง สำหรับตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

สำนักการแพทย์ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ/หน่วยงาน	ได้รับการคัดเลือกให้ ประเมินเพื่อรับเงิน ประจำตำแหน่ง จำนวน (บาท)
๑	นางนฤมล คงเพชร	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพว. ๒๑๕)	กลุ่มภารกิจ ด้านการพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี สำนักการแพทย์	๓,๕๐๐
๒	นางอรุรัตน์ ศิริลีย์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพว. ๑๕๙)	กลุ่มภารกิจ ด้านการพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี สำนักการแพทย์	๓,๕๐๐

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ/หน่วยงาน	ได้รับการคัดเลือกให้ ประเมินเพื่อรับเงิน ประจำตำแหน่ง จำนวน (บาท)
๓	นางสาวจรรุณี วงศ์ลักษณ์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพว. ๒๑๓)	กลุ่มภารกิจ ด้านการพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี สำนักงานแพทย์	๓,๕๐๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายสมชาย จึงมีโชค)
รองผู้อำนวยการสำนักงานแพทย์
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข/ผู้อำนวยการสำนักงานแพทย์

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นางสาวจารุณี วงษ์ลักษณ์
เพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
<p>๑. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล</p>	
<p>๑.๑ คุณวุฒิการศึกษา</p>	<p>- พยาบาลศาสตรบัณฑิต</p>
<p>๑.๒ ประวัติการรับราชการ</p>	<p>- อายุราชการ ๘ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)</p>
<p>๑.๓ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือได้รับการยกเว้นจากกก.แล้ว</p>	<p>- ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการ เป็นเวลา ๒ ปี ๑ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)</p>
<p>๑.๔ มีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะคัดเลือก</p>	<p>- ดำรงตำแหน่งเป็นพยาบาลวิชาชีพ เป็นเวลา ๘ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)</p>
<p>๑.๕ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)</p>	<p>- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ใบอนุญาตเลขที่ ๕๐๑๑๒๐๐๗๘๙</p>
<p>๒. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล</p>	
<p>- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p>	<p>- ได้คะแนนประเมินร้อยละ๘๒.....</p>
<p>๓. อื่นๆ ระบุ</p>	
<p>.....</p>	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นางสาวจารุณี วงษ์ลักษณ์

เพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน การพยาบาลผู้ป่วยที่ถูกงูเห่ากัดแบบแสดงอาการ

ช่วงระยะเวลาที่แสดงผลงาน ๖ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึง วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗)

ขณะดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการด้านการพยาบาล (ตำแหน่งเลขที่ รพว. ๒๑๓)

สังกัด กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี สำนักการแพทย์

 กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน
ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่ได้รับ)

งูเห่า เป็นงูบก เป็นงูพิษขนาดกลาง มีนิสัยดุร้าย พบมากในภาคกลาง บริเวณกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ อุทัย อ่างทอง ลพบุรี มักอยู่ตามป่าและท้องนา ถึงแม้จะพบยากในสังคมเมือง แต่ใน กรุงเทพมหานคร แถบชานเมืองและบริเวณใกล้เคียงยังพบได้ ซึ่งบริเวณดังกล่าวยังคงสภาพทุ่งนา ไร่สวน ลำคลองและยังคงพื้นที่ทำการเกษตร เขตหนองจอกเป็นอีกพื้นที่ที่ประชาชนยังคงดำรงอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ดังนั้นประชาชนจึงมีความเสี่ยงต่อการถูกสัตว์มีพิษกัดโดยเฉพา งูมีพิษ เช่นงูเห่าอันเป็นปัญหาสำคัญที่จะเกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตได้หากไม่ได้รับการรักษาที่รวดเร็วและถูกต้อง

จากสถิติของผู้ป่วยที่ถูกงูเห่ากัดเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๔๖ ราย ปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๔๓ รายและในปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๔๖ ราย ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ผู้ป่วยที่ถูกกัดจะอยู่ในช่วงวัยเด็ก และวัยทำงาน และส่วนมากจะพบในช่วงฤดูฝนตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-เดือนพฤศจิกายนและพบว่าเป็นงูเห่าเป็นส่วนใหญ่(ข้อมูลจากเวชระเบียนโรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี ปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘)

ผู้ป่วยชายไทยอายุ ๑๔ ปี รับส่งต่อมาจาก รพ.นวมินทร์ เนื่องจากมีสิทธิประกันสุขภาพโรงพยาบาลเวชการุณย์รัศมี เข้ารับการรักษาที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน รพ.นวมินทร์ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา มาโรงพยาบาลเนื่องจากถูกงูไม่ทราบชนิดกัดที่บริเวณหลังเท้าข้างซ้าย มีรอยเขียว ๒ รอย ขณะกำลังอาบน้ำอยู่ เห็นตัวงู หลังถูกกัดยังไม่มีอาการหนังตาตก แจ้งว่าโดนงูกัด เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา แรกแรกที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน รพ.เวชการุณย์รัศมี เวลา ๒๒.๓๐ นาฬิกา ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี มาด้วยรถนอน มีอาการพูดไม่ค่อยชัดรู้สึกลิ้นชา หนังตาตกสลิมาลำบาก สัญญาณชีพแรกเริ่ม ความดันโลหิต ๑๓๖/๗๖ มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของชีพจร ๑๑๐ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๐ ครั้งต่อนาที อุณหภูมิร่างกาย ๓๗.๔ องศาเซลเซียส ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปลายนิ้ว ๙๒-๙๕ เปอร์เซ็นต์ การรักษาที่ได้จากรพ.นวมินทร์ คือ ให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำชนิด ๕%D/N/๒ ๑๐๐๐ มิลลิลิตรในอัตรา ๖๐ มิลลิลิตรต่อชั่วโมง ให้ออกซิเจนชนิดแคนนูล่า ๓ ลิตรต่อนาที พยาบาลได้ประเมินบาดแผลผู้ป่วยพบว่า มีรอยเขียว ๒ รอย มีเลือดซึมเล็กน้อย และมีบวมแดงที่บริเวณรอบๆบาดแผล ระดับความเจ็บปวด (Pain score) ๗ คะแนน พยาบาลได้ประเมินระดับความรู้สึกตัวของผู้ป่วย ตามระดับของการประเมิน Glasgow coma score (GCS): E๓V๕M๖ ได้ ๑๔ คะแนน อธิบายความหมายได้ดังนี้ E = Eye opening , V=Verbal response ,

M = Motor response แพทย์ได้วินิจฉัยว่าผู้ป่วยรายนี้ถูกงูเห่ากัดแบบแสดงอาการ และส่งเลือดตรวจทางห้องปฏิบัติการ ผลการตรวจพบว่า Complete Blood Count พบ White Blood cell (WBC) ๑๒,๕๐๐ เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร (ค่าปกติ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐ เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร) Neutrophils ๘๔ เปอร์เซ็นต์ (ค่าปกติ ๕๕-๗๕ เปอร์เซ็นต์) Lymphocyte ๑๓ เปอร์เซ็นต์ (ค่าปกติ ๒๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์) ค่า VCT (Venous Clotting Time) ๙ นาที (ค่าปกติ ๕-๑๕ นาที) การพยาบาลได้ทำแผลให้ผู้ป่วยแบบปราศจากเชื้อ ดูแลประคบเย็นเพื่อบรรเทาอาการปวด บวม ของบาดแผล แนะนำให้ผู้ป่วยนอนยกเท้าข้างที่โดนงูกัดสูงประมาณ ๔๕ องศา เพื่อลดอาการบวมของเท้า และเตรียมอุปกรณ์ไว้เพื่อเตรียมความพร้อมในการใส่ท่อช่วยหายใจ พร้อมทั้งได้อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติทราบถึงอาการของผู้ป่วยที่ถูกงูเห่ากัด เมื่อพิษงูเข้าสู่ร่างกายจะมีพิษต่อระบบประสาททำให้ผู้ป่วยมีภาวะกล้ามเนื้ออ่อนแรง กลืนลำบาก หายใจไม่สะดวก มีน้ำลายและเสมหะมากในระบบทางเดินหายใจ ได้แจ้งญาติให้ทราบแผนการรักษาคือการใส่ท่อช่วยหายใจ การให้เซรุ่มแก้พิษงูเห่าเพื่อแก้ไขภาวะกล้ามเนื้ออ่อนแรงเนื่องจากพิษงูเห่าเข้าสู่ร่างกาย เพื่อช่วยลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยและญาติเข้าใจ เวลา ๒๒.๕๐ นาฬิกา แพทย์ประเมินอาการ และพิจารณาใส่ท่อช่วยหายใจโดยใช้ท่อช่วยหายใจเบอร์ ๗ ลึก ๑๘ มุมปาก เพื่อป้องกันผู้ป่วยหยุดหายใจจากกล้ามเนื้อเป็นอัมพาตชั่วคราวจากการได้รับพิษงูเข้าสู่ร่างกาย ดูแลช่วยดูแลเสมหะเนื่องจากผู้ป่วยมีน้ำลายเหนียวปริมาณมากและออกมาทางปากอย่างต่อเนื่อง จัดท่าผู้ป่วยเพื่อเปิดทางเดินหายใจให้โล่ง ติดตามค่าความอึดตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปลายนิ้ว และการบันทึกสัญญาณชีพผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง มีการเอ็กซเรย์ปอดหลังการใส่ท่อช่วยหายใจเพื่อยืนยันตำแหน่งที่ถูกต้อง ต่อมาแพทย์มีคำสั่งการรักษาให้เริ่มเซรุ่มแก้พิษงู โดยทำการทดสอบการแพ้โดยผสมเซรุ่มขนาด ๐.๑ มิลลิลิตรใน ๐.๙% NSS ๑๐ มิลลิลิตร ฉีดน้ำยาที่ผสมบริเวณท้องแขนข้างขวา หลังจากฉีดทิ้งไว้ ๑๕ นาที อ่านผลการทดสอบได้ผลลบ เนื่องจากไม่มีรอยบวมแดงเพิ่มขึ้น แต่ยังคงเฝ้าระวังอาการแพ้เนื่องจากการให้เซรุ่มในความเข้มข้นมากขึ้นอาจทำให้เกิดอาการแพ้ เช่น มีอาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก มีผื่นแดงขึ้นตามร่างกาย เวลา ๒๒.๕๕ นาฬิกา ได้เริ่มให้เซรุ่มแก้พิษงูเห่า ตามคำสั่งการรักษาของแพทย์ เซรุ่ม ๕๐ มิลลิลิตรผสมใน ๐.๙% NSS ๑๐๐ มิลลิลิตร หยอดทางหลอดเลือดดำในเวลา ๓๐ นาที ขณะให้เซรุ่มมีการเฝ้าระวังอาการแพ้ โดยติดตามการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณชีพทุก ๑๐-๑๕ นาที ติดตามค่าความอึดตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปลายนิ้ว และสังเกตอาการผื่นแดง เตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพเมื่อผู้ป่วยเกิดอาการเปลี่ยนแปลงพร้อมรายงานแพทย์ ขณะให้ยาเซรุ่มแก้พิษงู ผู้ป่วยไม่มีอาการผื่นแดงจากการแพ้ยาเซรุ่ม แพทย์เวรประจำวันปรึกษากุมารแพทย์ พิจารณาให้รับผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาล โดยย้ายผู้ป่วยไปสังเกตอาการต่อที่หออภิบาลผู้ป่วยหนัก เวลา ๒๓.๑๕ นาฬิกา โดยมีแพทย์และพยาบาลติดตาม อาการผู้ป่วยขณะเคลื่อนย้าย ก่อนเคลื่อนย้าย ค่าความดันโลหิต ๑๓๕/๗๖ มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของชีพจร ๑๐๕ ครั้งต่อนาที ค่าความอึดตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปลายนิ้ว ๙๘ เปอร์เซ็นต์

จากการศึกษาและให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ถูกงูเห่ากัดแบบแสดงอาการรายนี้ เมื่อผู้ป่วยได้รับพิษงูเห่า เข้าสู่ร่างกาย ส่งผลต่อการทำงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ทำให้ผู้ป่วยไม่สามารถหายใจได้ ผู้ป่วยได้รับการรักษาและการพยาบาลเพื่อแก้ไขภาวะวิกฤตโดยการใช้เครื่องช่วยหายใจ ได้รับเซรุ่มแก้พิษงูเห่า แพทย์ได้ให้การรักษาและพยาบาลได้สังเกตอาการ มีการเฝ้าระวังอาการเปลี่ยนแปลง พร้อมรายงานแพทย์ได้ตลอดเวลาจนผ่านพ้นระยะวิกฤต ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นตามลำดับสามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้ตามปกติ ระยะเวลาที่ผู้ป่วยรายนี้รักษาตัวในโรงพยาบาลรวมทั้งหมด ๖ วัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. สามารถประเมินสภาพผู้ป่วยฉุกเฉิน พร้อมทั้งให้การพยาบาลอย่างถูกต้องรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
๒. สามารถนำประสบการณ์ไปศึกษาค้นคว้า และประยุกต์ใช้กับผู้ป่วยรายต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. นำประสบการณ์และปัญหาเข้าร่วมอภิปรายในหน่วยงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาคุณภาพบุคลากรในหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ
๔. เป็นประโยชน์ต่อตนเองในการกระตุ้นความตื่นตัวต่อการศึกษา ค้นคว้า เพื่อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน และความก้าวหน้าในงานวิชาชีพ

๒. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชื่อข้อเสนอ การจัดทำคู่มือการดูแลผู้ป่วยที่ฉุกเฉินเหตุที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้หน่วยงานมีแนวทางการประเมินอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยที่ฉุกเฉินเหตุ
๒. เพื่อให้พยาบาลห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉินสามารถให้การพยาบาลขณะให้เชลล์แก่พิษงูได้อย่างถูกต้อง
๓. เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติเข้าใจแผนการรักษา ทักษะในการดูแลบาดแผลฉุกเฉินเหตุเมื่อกลับบ้าน

เป้าหมาย

ผู้ป่วยที่ฉุกเฉินเหตุที่ได้รับการประเมิน และการพยาบาลที่ถูกต้อง รวดเร็ว และปลอดภัย สามารถกลับมาใช้ชีวิตตามปกติได้เมื่อออกจากโรงพยาบาล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. มีแนวทางในการประเมินและการวางแผนให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ฉุกเฉินเหตุเมื่อเข้ามารับการรักษาที่ห้องอุบัติเหตุและฉุกเฉิน
๒. ผู้ป่วยได้รับการรักษาโดยการให้ยาเชลล์แก่พิษงูให้ อย่างถูกต้องและปลอดภัย
๓. ผู้ป่วยและญาติมีความเข้าใจในแนวทางการรักษา และสามารถดูแลบาดแผลเมื่อกลับบ้านได้อย่างถูกต้อง